

## Resumé

Práce se snaží podat stručný přehled problematiky odběru a transplantace orgánů z medicínského i etického hlediska.

V první části, po úvodu a krátkém historickém přehledu, se autor věnuje vymezení pojmů z oblasti transplantologie a toho, jaké druhy transplantace známe. Potom následuje kapitola o mozkové smrti jako smrti jedince. Popisuje postupy, jak k diagnóze mozkové smrti dospět. Důležitost důkazu smrti jedince je založena na zásadě, že není možný odběr orgánu z mrtvého.

V následujících dvou kapitolách se práce věnuje jak dárcovi tak i potencionálnímu příjemci orgánů – jaké „podmínky“ musí splňovat a jaké orgány může darovat, resp. přijmout.

V 6. kapitole autor popisuje vlastní výkon transplantace a 7. kapitolu věnuje velmi aktuálnímu problému – transplantaci od žijícího dárce. Další, 8. kapitola se specifickými problémy týkajícími se transplantací – jako jsou např. dárce s nebijícím srdcem, děti a anencefaličtí novorozenci – uzavírá „medicínskou“ část práce.

Autor se dále věnuje etickým aspektům transplantace – od diskusních rovin přes etické principy až po problém obchodu s orgány a etické problémy darování orgánů od žijících dárců.

V roce 2002 přijal Parlament České republiky nový transplantáční zákon. Právě jemu je věnována 9. kapitola i s novými právními aspekty diskutované problematiky.

Aby byl pohled na problematiku komplexní, nechybí ani stanovisko katolické církve z pohledu papežů Pia XII. a Jana Pavla II., Katechismu katolické církve a Papežské akademie věd.

V předposlední kapitole autor nastiňuje možné odpovědi na otázku, do jaké míry je darování orgánů povinností.

V závěru autor ještě jednou shrnuje některé body ze své práce s konstatováním, že darování orgánů může být pro křesťany projevem jejich naděje ve vzkříšení.

V Praze, 2. května 2008

počet znaků vč. mezer a poznámek pod čarou: 116 839